KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 41.281/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 8 september 2006 door de Vlaamse minister van Economie, Wetenschap, Ondernemen, Innovatie en Buitenlandse Handel verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "inzake de erkenning en de subsidëring van de inrichters van VLAO-aanspreekpunten en van de VLAO-aanspreekpunten", heeft op 28 september 2006 het volgende advies gegeven:

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering beoogt het oprichten van zogenaamde "lokale VLAO-aanspreekpunten" [(1)], die naast het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO) fungeren als uniek aanspreekpunt voor (kandidaat-)ondernemers. Die aanspreekpunten worden opgericht door private partners, zijnde private organisaties, verenigingen of vennootschappen met een aangetoonde aanwezigheid op het middenveld en die actief zijn op het vlak van de dienst- of adviesverlening aan ondernemingen, zelfstandigen of startende ondernemingen of zelfstandigen.

Het ontwerp bepaalt vooreerst de voorwaarden waaronder een erkenning als inrichter van VLAO-aanspreekpunten en als VLAO-aanspreekpunt kan worden verleend door het departement EWI [(2)] (artikelen 2 tot 7) en regelt de procedure die in dat verband moet worden gevolgd (artikelen 8, 9 en 10). Tegen de beslissing omtrent de erkenningsaanvraag kan beroep worden ingesteld bij de Minister bevoegd voor het Economisch Beleid (artikel 11). De werking van een erkend VLAO-aanspreekpunt wordt gesubsidieerd ten bedrage van ten hoogste dertig duizend euro per jaar. De subsidie, waarvan het bedrag wordt bepaald in de erkenningsbeslissing, wordt verleend aan de erkende inrichter van het VLAO-aanspreekpunt (artikelen 12 tot 16). De erkende inrichters van een VLAO-aanspreekpunt hebben een rapporteringsplicht ten aanzien van het departement EWI en het VLAO (artikelen 17, 18 en 19). Het departement EWI evalueert jaarlijks de werking van de erkende VLAO-aanspreekpunten en kan te allen tijde een inspectie organiseren (artikelen 20 en 21). De erkenning als inrichter van VLAO-aanspreekpunten kan worden ingetrokken, wanneer niet langer aan de erkenningsvoorwaarden wordt voldaan. Tegen een intrekkingsbeslissing kan beroep worden ingesteld bij de Minister bevoegd voor het Economisch Beleid (artikelen 22 tot 25). Nieuwe erkenningen als inrichter van VLAO-aanspreekpunten kunnen worden verleend na een oproep door het departement EWI (artikel 26).

---

(1) VLAO: het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Vlaams Agentschap Ondernemen", opgericht bij decreet van 7 mei 2004.

(2) Het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie bedoeld in artikel 21, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie.

De ontworpen regeling treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad (artikel 27).

RECHTSGROND

1. In de aanhef van het ontworpen besluit wordt, wat de rechtsgrond betreft, gerefereerd aan het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Vlaams Agentschap Ondernemen" en het decreet van 23 december 2005 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2006, evenwel zonder enige specificering van de bepalingen van die decreten die rechtsgrond zouden bieden voor de ontworpen regeling. Er dient bijgevolg te worden onderzocht of de ontworpen regeling in een of meer bepalingen van die decreten kan worden ingepast.

2. Artikel 4 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid bepaalt op algemene wijze de taken die respectievelijk toevertrouwd worden aan de departementen en aan de intern of extern verzelfstandigde agentschappen: de beleidsondersteunende taken worden toevertrouwd aan de departementen terwijl de taken van beleidsuitvoering worden toevertrouwd aan de intern of extern verzelfstandigde agentschappen.

In de ontworpen regeling wordt de taak van het erkennen van de inrichters van VLAO-aanspreekpunten en van de VLAO-aanspreekpunten weliswaar toevertrouwd aan het departement EWI, doch hieruit kan in geen geval worden afgeleid dat voornoemd artikel 4 van het kaderdecreet meteen ook rechtsgrond zou bieden voor het geheel van de ontworpen regeling, welke erin bestaat te voorzien in een organieke regeling van erkenning en subsidiëring van (inrichters van) VLAO-aanspreekpunten welke een privaatrechtelijk karakter vertonen en derhalve geen onderdeel vormen van voornoemd departement.

3. Artikel 5, § 1, 5°, van het decreet van 7 mei 2004 bepaalt dat het VLAO instaat voor "het managen van een kwaliteitsvol netwerk van laag- en breeddrempelige contactpunten voor kandidaat-ondernemers, ondernemers en ondernemingen". Paragraaf 3 van dat artikel bepaalt dat de Vlaamse Regering nadere regels kan uitvaardigen betreffende de in de eerste paragraaf bedoelde taken, waarbij de taken van het agentschap verder kunnen worden gepreciseerd en geconcretiseerd. Nog krachtens die paragraaf, kan het VLAO door de Vlaamse Regering worden belast met bijzondere opdrachten die kaderen binnen de decretale missie en taken van het VLAO, welke zullen worden uitgevoerd conform de voorwaarden en "modaliteiten" bepaald in de beheersovereenkomst.

Terwijl mag worden aangenomen dat de Vlaamse Regering uit voornoemde decretale bepalingen weliswaar de bevoegdheid kan putten om de taak welke in artikel 5, § 1, 1°, aan het VLAO wordt toebedeeld nader te preciseren en te concretiseren, en om desgevallend in dat verband het VLAO te belasten met een opdracht van erkenning en subsidiëring, moet worden vastgesteld dat in de ontworpen regeling noch bedoelde taak van het VLAO wordt gepreciseerd of geconcretiseerd, noch aan het VLAO de bevoegdheid wordt verleend om de (inrichters van) VLAO-contactpunten te erkennen en te subsidiëren. Laatstgenoemde bevoegdheid wordt immers in de ontworpen regeling verleend aan het departement EWI en niet aan het VLAO.

4. Artikel 14 van het voornoemde decreet van 23 december 2005, zoals gewijzigd bij het decreet van 30 juni 2006 [(3)], bepaalt dat binnen de perken van de betrokken basisallocatie subsidies kunnen worden toegekend aan erkende inrichters van VLAO-contactpunten.

Zo algemeen wordt aanvaard dat een dergelijke bepaling als rechtsgrond kan dienen voor een door de Vlaamse Regering vast te stellen subsidiëringsregeling, met dien verstande dat de rechtsgrond voor die regeling in beginsel beperkt is tot het betrokken begrotingsjaar, moet met betrekking tot de ontworpen regeling worden vastgesteld dat zij niet enkel de subsidiëring maar ook de erkenning van bedoelde contactpunten regelt en dat zij in geen geval een tijdelijk - tot een begrotingsjaar beperkt - karakter heeft.

[(3)] Het decreet van 30 juni 2006 is nog niet bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

5. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat geen van de hiervoor vermelde decretale bepalingen rechtsgrond kan bieden voor de ontworpen regeling. Aangezien evenmin andere bepalingen van de voornoemde decreten of enige andere wettelijke of decretale bepaling daartoe in aanmerking kunnen worden genomen, moet worden geconcludeerd dat in de huidige stand van de wetgeving geen rechtsgrond voorhanden is voor de in het ontwerp vervatte regeling.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	A. SPRUYT, M. TISON,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de M. P. DEPUYDT, eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES M. VAN DAMME